

УДК 343.13

DOI <https://doi.org/10.32782/2311-8040/2025-3-19>**Татарин Ігор Іванович,**

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінального процесу
та криміналістики факультету № 1,
Львівський державний університет внутрішніх справ,
вулиця Городоцька, 26, Львів, 79000, Україна
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9517-2299>

Мархевка Олег Володимирович,

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри кримінального процесу
та криміналістики факультету №1,
Львівський державний університет внутрішніх справ,
вулиця Городоцька, 26, Львів, 79000, Україна
ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-4613-3680>

ОРГАНІЗАЦІЯ ВЗАЄМОДІЇ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ТОРГІВЛЕЮ ДІТЬМИ

Анотація. Метою статті є дослідження організаційно-правових засад взаємодії суб'єктів досудового розслідування під час розслідування злочинів, пов'язаних із торгівлею дітьми, аналіз проблемних аспектів міжвідомчої координації та формулювання практичних рекомендацій щодо підвищення ефективності такої взаємодії.

У роботі використано загальнонаукові та спеціально-юридичні методи: діалектичний метод – для з'ясування сутності взаємодії правоохоронних органів; формально-логічний – для аналізу нормативно-правових актів; порівняльно-правовий – для вивчення міжнародного досвіду; системно-структурний – для визначення механізмів координації; статистичний – для аналізу судової практики.

Доведено, що ефективне розслідування злочинів, пов'язаних із торгівлею дітьми, неможливе без належної організації взаємодії між органами досудового розслідування, оперативними підрозділами, прокуратурою та міжнародними правоохоронними структурами. Проаналізовано положення Кримінального процесуального кодексу України, Закону України «Про протидію торгівлі людьми», нормативних актів МВС України та міжнародних документів. Визначено основні форми взаємодії: процесуальну, організаційну й інформаційно-аналітичну. Встановлено, що до суб'єктів взаємодії належать слідчі Національної поліції, детективи інших правоохоронних органів, оперативні підрозділи, експерти, спеціалісти, а також міжнародні організації (Інтерпол, Європол). Розкрито особливості міжнародного співробітництва в розслідуванні транснаціональних злочинів проти дітей. Проаналізовано досвід США, країн ЄС і практику міжнародних операцій Global Chain, які демонструють високу ефективність координованих дій правоохоронних органів різних країн.

Організація взаємодії під час розслідування злочинів, пов'язаних із торгівлею дітьми, є комплексною системою процесуальних, організаційних та інформаційних заходів, спрямованих на забезпечення повного, всебічного й об'єктивного розслідування. Визначено необхідність удосконалення нормативного регулювання міжвідомчої взаємодії, підвищення кваліфікації слідчих та оперативних працівників, створення спеціалізованих підрозділів із розслідування злочинів проти дітей, активізації міжнародного співробітництва через канали Інтерполу та Європолу.

Ключові слова: торгівля дітьми, взаємодія органів досудового розслідування, міжвідомча координація, міжнародне співробітництво, слідчо-оперативна група, Інтерпол, Європол, Кримінальний процесуальний кодекс України.

Tataryn Igor, Markhevka Oleh. Organization of interaction during the investigation of crimes related to child trafficking

Abstract. Purpose of the article – to study the organizational and legal framework for the interaction of pre-trial investigation entities during the investigation of crimes related to child trafficking, to analyze problematic aspects of interagency coordination and to formulate practical recommendations for improving the effectiveness of such interaction.

The work uses general scientific and special legal methods: dialectical method – to clarify the essence of law enforcement cooperation; formal-logical – for the analysis of legal acts; comparative-legal – to study international experience; system-structural – to determine coordination mechanisms; statistical – for the analysis of judicial practice.

It has been proven that effective investigation of crimes related to child trafficking is impossible without proper organization of interaction between pre-trial investigation bodies, operational units, prosecutor's office and international law enforcement structures. The provisions of the Criminal Procedure Code of Ukraine, the Law of Ukraine "On Combating Human Trafficking", normative acts of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and international documents are analyzed. The main forms of interaction are defined: procedural, organizational and information-analytical. It is established that the subjects of interaction include investigators of the National Police, detectives of other law enforcement agencies, operational units, experts, specialists, as well as international organizations (Interpol, Europol). The peculiarities of international cooperation in the investigation of transnational crimes against children are revealed. The experience of the USA, EU countries and the practice of international operations Global Chain, which demonstrate high efficiency of coordinated actions of law enforcement agencies of different countries, are analyzed.

The organization of interaction during the investigation of crimes related to child trafficking is a comprehensive system of procedural, organizational and informational measures aimed at ensuring a complete, comprehensive and objective investigation. The necessity to improve the regulatory framework for interagency cooperation, to increase the qualifications of investigators and operational officers, to create specialized units for investigating crimes against children, and to intensify international cooperation through Interpol and Europol channels has been identified.

Key words: *child trafficking, interaction of pre-trial investigation bodies, interagency coordination, international cooperation, investigative-operational group, Interpol, Europol, Criminal Procedure Code of Ukraine.*

Вступ. Торгівля дітьми залишається однією з найнебезпечніших форм транснаціональної організованої злочинності, що становить серйозну загрозу правам і свободам найбільш вразливої категорії населення. За даними міжнародних організацій, щороку жертвами торгівлі людьми стають понад 1,2 мільйона осіб, значну частину з яких становлять діти [1, с. 45]. В Україні, за офіційною статистикою правоохоронних органів, протягом 2023–2024 років зареєстровано понад 150 кримінальних проваджень за ст. 149 Кримінального кодексу України, у яких потерпілими виступали неповнолітні [2].

Специфіка цієї категорії злочинів полягає у їх транснаціональному характері, високому рівні латентності, складності виявлення та документування злочинної діяльності, необхідності застосування широкого спектру гласних і негласних слідчих (розшукових) дій. Ефективне розслідування таких злочинів неможливе без належної організації взаємодії між різними правоохоронними органами як на національному, так і на міжнародному рівні.

Відповідно до Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) досудове розслідування злочинів, передбачених ст. 149 КК України, віднесено до підслідності слідчих Національної поліції України

[3, ст. 216]. Водночас складність і багатоаспектність цих злочинів потребує координації зусиль слідчих, оперативних підрозділів, прокуратури, експертних установ, а також міжнародних правоохоронних організацій.

Проблематика організації взаємодії під час розслідування злочинів проти дітей досліджувалася у працях вітчизняних учених, зокрема В. Ю. Шепітька, М. І. Порубова, В. А. Журавля, В. О. Коновалової. Однак питання специфіки взаємодії саме в розслідуванні торгівлі дітьми з урахуванням сучасних викликів і міжнародного досвіду потребує подальшого наукового аналізу.

Мета дослідження – комплексне дослідження організаційно-правових засад взаємодії під час розслідування злочинів, пов'язаних із торгівлею дітьми, виявлення проблемних аспектів такої взаємодії та формулювання науково обґрунтованих рекомендацій щодо її вдосконалення.

Матеріали та методи. Теоретичну основу дослідження становлять праці вітчизняних і зарубіжних учених із кримінального процесу, криміналістики, криминології, міжнародного права, нормативну базу дослідження – Конституція України, Кримінальний процесуальний кодекс України, Кримінальний кодекс України, Закон України «Про протидію торгівлі людь-

ми» від 20 вересня 2011 року № 3739-VI [4], Закон України «Про Національну поліцію», наказ МВС України від 07.07.2017 № 575 «Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні» [5], Протокол ООН «Про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і покарання за неї», Конвенція Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми.

Емпіричну базу дослідження становлять матеріали судової практики Верховного Суду України, аналітичні звіти Національної поліції України, Офісу Генерального прокурора, дані міжнародних організацій (Інтерпол, Європол, ЮНІСЕФ, Міжнародна організація з міграції).

У процесі дослідження використано комплекс загальнонаукових і спеціально-юридичних методів. Діалектичний метод застосовано для з'ясування сутності та змісту взаємодії правоохоронних органів, розкриття взаємозв'язку між різними формами координації. Формально-логічний метод використано для аналізу норм кримінального процесуального законодавства, що регулюють взаємодію суб'єктів досудового розслідування. Системно-структурний метод дав змогу визначити систему суб'єктів взаємодії, їх повноваження та механізми координації. Порівняльно-правовий метод застосовано для вивчення міжнародного досвіду організації взаємодії у розслідуванні злочинів проти дітей. Статистичний метод використано для аналізу судової практики та виявлення тенденцій у розслідуванні торгівлі дітьми.

Результати. *Правові засади організації взаємодії під час розслідування торгівлі дітьми.* Організація взаємодії під час досудового розслідування злочинів, пов'язаних із торгівлею дітьми, базується на системі нормативно-правових актів національного та міжнародного рівня. Основним процесуальним законом, що регулює діяльність органів досудового розслідування, є КПК України. Відповідно до ст. 216 КПК України, досудове розслідування

злочинів, передбачених ст. 149 КК України (торгівля людьми), здійснюється слідчими органів Національної поліції [3, ст. 216].

Стаття 149 КК України передбачає кримінальну відповідальність за торгівлю людьми або здійснення іншої незаконної угоди, об'єктом якої є людина, вербування, переміщення, переховування, передачу або одержання людини, вчинені з метою експлуатації [6, ст. 149]. Кваліфікуючими ознаками злочину є вчинення його щодо неповнолітнього (ч. 2), щодо малолітнього або з метою вилучення у малолітнього чи іншої особи органів або тканин (ч. 3). Санкції статті передбачають покарання від трьох до п'ятнадцяти років позбавлення волі.

Закон України «Про протидію торгівлі людьми» визначає організаційно-правові засади протидії торгівлі людьми, основні напрями державної політики та механізми міжнародного співробітництва. Стаття 5 Закону встановлює принцип взаємодії органів виконавчої влади між собою, з відповідними органами, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність і досудове розслідування [4, ст. 5]. Це створює правову основу для міжвідомчої координації та обміну інформацією.

Особливе значення має наказ МВС України від 07.07.2017 № 575, яким затверджено Інструкцію з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України. Цей нормативний акт детально регламентує порядок створення та функціонування слідчо-оперативних груп, механізми координації між слідчими та оперативними підрозділами, процедури обміну інформацією [5, п. 1.1].

На міжнародному рівні правову основу взаємодії становлять Протокол ООН «Про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і покарання за неї», ратифікований Україною у 2004 році, та Конвенція Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми. Ці міжнародні документи встановлюють стандарти міжнародного співробітництва, механізми взаємної правової допомоги, процедури екстрадиції та спільних розслідувань.

Суб'єкти взаємодії та їх повноваження. Система суб'єктів взаємодії у розслідуванні торгівлі дітьми є багаторівневою та охоплює як національні правоохоронні органи, так і міжнародні організації.

Слідчі Національної поліції України виступають основними суб'єктами досудового розслідування. Відповідно до ст. 40 КПК України, слідчий уповноважений самостійно проводити слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії, приймати процесуальні рішення [3, ст. 40]. Під час розслідування випадків торгівлі дітьми слідчий координує діяльність інших учасників слідчо-оперативної групи, визначає напрями розслідування, організовує проведення невідкладних слідчих дій.

Оперативні підрозділи Національної поліції (підрозділи боротьби з організованою злочинністю, кримінальної поліції) здійснюють оперативно-розшукові заходи за дорученням слідчого або прокурора. Згідно з Інструкцією МВС № 575, оперативні працівники входять до складу слідчо-оперативних груп, проводять опитування свідків, здійснюють оперативне супроводження кримінального провадження [5, розділ II]. Важливим є те, що оперативні підрозділи мають можливість використовувати оперативні й агентурні джерела інформації, що є критично важливим для виявлення латентних злочинів.

Прокурор здійснює процесуальне керівництво досудовим розслідуванням. Відповідно до ст. 36 КПК України, прокурор дає слідчому обов'язкові для виконання письмові вказівки, погоджує проведення негласних слідчих (розшукових) дій, звертається до слідчого судді з клопотаннями [3, ст. 36]. У складних кримінальних провадженнях, зокрема щодо розслідування торгівлі дітьми, прокурор особисто координує взаємодію між різними правоохоронними органами та міжнародними структурами.

Експерти та спеціалісти залучаються для проведення судових експертиз і надання консультацій. Під час розслідування випадків торгівлі дітьми часто виникає потреба у психологічних експертизах потерпілих, лінгвіс-

тичних експертизах для встановлення змісту листування, комп'ютерно-технічних експертизах для дослідження електронних носіїв інформації.

Міжнародні правоохоронні організації відіграють ключову роль у розслідуванні транснаціональних злочинів. Інтерпол забезпечує обмін інформацією між правоохоронними органами різних країн через систему міжнародних повідомлень (Red Notices, Blue Notices), координує міжнародні операції [7]. Європол надає аналітичну підтримку, координує спільні розслідування країн ЄС, забезпечує обмін інформацією через платформу SIENA (Secure Information Exchange Network Application) [8].

Форми та механізми взаємодії. Взаємодія у розслідуванні торгівлі дітьми реалізується у трьох основних формах: процесуальній, організаційній та інформаційно-аналітичній.

Процесуальна форма взаємодії полягає у виконанні оперативними підрозділами доручень слідчого або прокурора про проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій. Відповідно до ст. 41 КПК України, оперативні підрозділи зобов'язані виконувати доручення слідчого та прокурора про проведення оперативно-розшукових заходів [3, ст. 41]. Така взаємодія оформлюється письмовими дорученнями, результати виконання яких оформляються протоколами або рапортами.

Організаційна форма взаємодії передбачає створення слідчо-оперативних груп. Згідно з п. 2.1 Інструкції МВС № 575, слідчо-оперативна група створюється наказом керівника органу досудового розслідування для розслідування конкретного кримінального провадження [5, п. 2.1]. До складу групи входять слідчі, оперативні працівники, спеціалісти-криміналісти, інші фахівці. Керівником групи призначається слідчий, який координує діяльність усіх учасників, розподіляє завдання, організовує планування розслідування.

Під час розслідування випадків торгівлі дітьми доцільним є створення спеціалізованих слідчо-оперативних груп із постійним складом, члени яких мають необхідну підготовку у сфері виявлення та розслідування злочи-

нів проти дітей. Зарубіжний досвід показує високу ефективність таких спеціалізованих підрозділів.

Інформаційно-аналітична форма взаємодії передбачає обмін оперативною та процесуальною інформацією між різними правоохоронними органами, створення й використання спеціалізованих баз даних, проведення координаційних нарад. В Україні функціонує Єдиний реєстр досудових розслідувань (ЄРДР), який забезпечує централізований облік кримінальних проваджень [9]. Доступ до ЄРДР мають усі уповноважені правоохоронні органи, що дає змогу виявляти зв'язки між різними кримінальними провадженнями, встановлювати серійні злочини.

На міжнародному рівні важливу роль відіграє база даних Інтерполу ICSE (International Child Sexual Exploitation), яка містить інформацію про понад 34 000 ідентифікованих жертв сексуальної експлуатації дітей та дає можливість встановлювати зв'язки між злочинцями та потерпілими в різних країнах [10].

Міжнародний досвід організації взаємодії. Аналіз міжнародної практики свідчить про високу ефективність координованих багатонаціональних операцій. Зокрема, операція Global Chain, проведена в червні 2025 року під координацією Інтерполу, Європолу та правоохоронних органів 43 країн, привела до виявлення 1194 потенційних жертв торгівлі людьми, у тому числі значної кількості дітей, та арешту 158 підозрюваних [7]. Операція демонструє важливість міжнародної координації, обміну інформацією у реальному часі, спільного планування та проведення синхронізованих дій у різних країнах.

У Сполучених Штатах Америки функціонує система федеральних оперативних груп (Federal Task Forces), які об'єднують представників різних правоохоронних агенцій для розслідування складних злочинів, включно з торгівлею дітьми. Homeland Security Investigations (HSI) створила спеціалізовані підрозділи, які у співпраці з Європолом проводять операції проти транснаціональних мереж сексуальної експлуатації дітей. У 2024 році така співпраця сприяла виявленню 197 нових підозрюваних у 24 країнах світу [11].

Країни Європейського Союзу активно використовують механізм Joint Investigation Teams (Спільні слідчі групи), передбачений Конвенцією ЄС про взаємну правову допомогу в кримінальних справах. Спільні слідчі групи дають можливість слідчим різних країн працювати спільно на території кожної з країн-учасниць, безпосередньо обмінюватися доказами, координувати тактику розслідування. У 2020 році за результатами такої спільної операції за участю 12 країн ЄС було здійснено арешт 388 осіб, підозрюваних у торгівлі дітьми [12].

В Україні також є позитивний досвід міжнародного співробітництва. Національна поліція України та СБУ беруть участь у міжнародних операціях під егідою Інтерполу та Європолу, використовують канали міжнародної правової допомоги для отримання доказів з-за кордону. Однак потенціал такого співробітництва використовується не повною мірою через недостатнє фінансування, обмежені мовні компетенції працівників, відсутність спеціалізованих підрозділів.

Проблемні аспекти організації взаємодії та шляхи їх вирішення. Незважаючи на наявність правової бази й організаційних механізмів, практика розслідування торгівлі дітьми виявляє низку проблем у організації взаємодії.

По-перше, відсутність єдиної методики розслідування злочинів, пов'язаних із торгівлею дітьми, призводить до несистемності дій різних правоохоронних органів. Необхідним є розроблення та впровадження типових криміналістичних методик, які б враховували специфіку цієї категорії злочинів [13, с. 215].

По-друге, недостатня спеціалізація слідчих і оперативних працівників знижує ефективність розслідування. Розслідування випадків торгівлі дітьми потребує специфічних знань у сфері психології дитини, міжнародного права, інформаційних технологій. Доцільним є створення спеціалізованих підрозділів з розслідування злочинів проти дітей, забезпечення систематичного навчання працівників [14, с. 128].

По-третє, обмежені можливості міжнародного співробітництва через тривалі процедури міжнародної правової допомоги ускладнюють розслідування транснаціональних злочинів. Необхідним є розширення застосування механізмів прямої взаємодії через канали Інтерполу та Європолу, укладання двосторонніх угод про спрощені процедури обміну інформацією.

По-четверте, недостатня координація між різними відомствами (поліцією, СБУ, Державною прикордонною службою, соціальними службами) призводить до дублювання функцій або пропуску важливої інформації. Необхідним є створення міжвідомчих координаційних центрів, які б забезпечували централізований збір та аналіз інформації про випадки торгівлі дітьми, координували діяльність різних органів [15, п. 3].

Висновки. Проведене дослідження дає змогу сформулювати такі висновки:

1. Організація взаємодії під час розслідування злочинів, пов'язаних із торгівлею дітьми, є комплексною системою процесуальних, організаційних та інформаційно-аналітичних заходів, спрямованих на забезпечення повного, всебічного й об'єктивного розслідування. Правову основу такої взаємодії становлять КПК України, Закон України «Про протидію торгівлі людьми», відомчі нормативні акти та міжнародні угоди.

2. До суб'єктів взаємодії належать слідчі Національної поліції, оперативні підрозділи, прокурори, експерти, спеціалісти, а також міжнародні правоохоронні організації (Інтерпол,

Європол). Основним організаційним механізмом є слідчо-оперативні групи, які забезпечують координацію зусиль різних суб'єктів.

3. Ефективна взаємодія реалізується у трьох формах: процесуальній (виконання доручень слідчого), організаційній (функціонування слідчо-оперативних груп), інформаційно-аналітичній (обмін інформацією, використання спеціалізованих баз даних).

4. Міжнародний досвід свідчить про високу ефективність координованих багатонаціональних операцій, створення спільних слідчих груп, використання єдиних баз даних. Україні доцільно активніше використовувати механізми міжнародного співробітництва через Інтерпол та Європол.

5. Основними напрямками вдосконалення організації взаємодії є: створення спеціалізованих підрозділів із розслідування злочинів проти дітей; підвищення кваліфікації слідчих та оперативних працівників; розроблення типових криміналістичних методик; створення міжвідомчих координаційних центрів; спрощення процедур міжнародної правової допомоги; розширення застосування сучасних інформаційних технологій.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні конкретних методичних рекомендацій з організації взаємодії у розслідуванні різних форм торгівлі дітьми (сексуальна експлуатація, примусова праця, жебракування), аналізі особливостей застосування негласних слідчих (розшукових) дій, вивченні механізмів захисту дітей-жертв під час кримінального провадження.

Список використаних джерел:

1. Міжнародна організація з міграції. Глобальний звіт про торгівлю людьми 2024. Женева : МОМ, 2024. 156 с.
2. Офіс Генерального прокурора України. Статистична інформація про діяльність органів прокуратури у 2023–2024 роках. Київ, 2024. URL: <https://www.gp.gov.ua/ua/stat.html>.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9–10, № 11–12, № 13. Ст. 88.
4. Про протидію торгівлі людьми : Закон України від 20 вересня 2011 року № 3739-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2012. № 19–20. Ст. 173.
5. Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні : наказ МВС України від 07.07.2017 № 575. *Офіційний вісник України*. 2017. № 61. Ст. 1851.

6. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25–26. Ст. 131.
7. INTERPOL. Global human trafficking operation detects 1,194 potential victims, arrests 158 suspects. Lyon, 2025. URL: <https://www.interpol.int/News-and-Events/News/2025/Global-human-trafficking-operation>.
8. Europol. Child trafficking: who are the victims and the criminal networks trafficking them in and into the EU. The Hague, 2024. 89 p. DOI: 10.2813/784521.
9. Про затвердження Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань : наказ Генерального прокурора України від 06.04.2016 № 139. *Офіційний вісник України*. 2016. № 35. Ст. 1289.
10. INTERPOL and UNICEF sign cooperation agreement to address child sexual exploitation and abuse. Lyon, 2023. URL: <https://www.interpol.int/News-and-Events/News/2023/INTERPOL-and-UNICEF>.
11. U.S. Immigration and Customs Enforcement. HSI, Europol Joint Operation Generates 197 New Leads on Criminal Buyers of Child Sex Abuse Material. Washington, 2024. URL: <https://www.ice.gov/news/releases/hsi-europol-joint-operation>.
12. Europol. Targeting child trafficking: 388 arrested across Europe. The Hague, 2020. URL: <https://www.europol.europa.eu/media-press/newsroom/news/targeting-child-trafficking>.
13. Шепітько В. Ю. Криміналістика : підручник. 6-те вид., переробл. та доповн. Київ : Ін Юре, 2021. 464 с.
14. Журавель В. А. Взаємодія слідчого з оперативними підрозділами при розслідуванні злочинів : монографія. Київ : Національна академія внутрішніх справ, 2020. 238 с.
15. Державна цільова соціальна програма протидії торгівлі людьми на період до 2025 року : затв. постановою Кабінету Міністрів України від 2 червня 2023 р. № 564. *Офіційний вісник України*. 2023. № 46. Ст. 2587.

References:

1. International Organization for Migration (2024). *Hlobalnyi zvit pro torhivliu liudmy 2024* [Global report on human trafficking 2024]. IOM. 156 [in Ukrainian].
2. Office of the Prosecutor General of Ukraine. (2024). *Statystychna informatsiia pro diialnist orhaniv prokuratury u 2023–2024 rokakh* [Statistical information on the activities of the prosecutor's office in 2023–2024]. Retrieved from: <https://www.gp.gov.ua/ua/stat.html> [in Ukrainian].
3. *Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy* [Criminal Procedure Code of Ukraine], Law No. 4651-VI (2012). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy* [Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine], 9–10, 11–12, 13, Article 88 [in Ukrainian].
4. *Pro protydiuu torhivli liudmy* [On Combating Human Trafficking], Law of Ukraine No. 3739-VI (2011). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy* [Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine], 19–20, Article 173 [in Ukrainian].
5. Ministry of Internal Affairs of Ukraine (2017). *Pro zatverdzhennia Instruksii z orhanizatsii vzaiemodii orhaniv dosudovoho rozsliduvannia z inshymy orhanamy ta pidrozdilamy Natsionalnoi politsii Ukrainy v zapobihanni kryminalnym pravoporushenniam, yikh vyjavlenni ta rozsliduvanni* [On approval of the Instruction on the organization of interaction of pre-trial investigation bodies with other bodies and units of the National Police of Ukraine in the prevention, detection and investigation of criminal offenses], Order No. 575. *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy* [Official Bulletin of Ukraine], 61, Article 1851 [in Ukrainian].
6. *Kryminalnyi kodeks Ukrainy* [Criminal Code of Ukraine], Law No. 2341-III (2001). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy* [Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine], 25–26, Article 131 [in Ukrainian].
7. INTERPOL (2025). *Global human trafficking operation detects 1, 194 potential victims, arrests 158 suspects*. Retrieved from <https://www.interpol.int/News-and-Events/News/2025/Global-human-trafficking-operation> [in English].
8. Europol (2024). *Child trafficking: Who are the victims and the criminal networks trafficking them in and into the EU*. 89. Retrieved from: <https://doi.org/10.2813/784521> [in English].
9. Office of the Prosecutor General of Ukraine (2016). *Pro zatverdzhennia Polozhennia pro poriadok vedenia Yedynoho reiestru dosudovykh rozsliduvan* [On approval of the Regulation on the procedure for maintaining the Unified Register of Pre-trial Investigations], Order No. 139. *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy* [Official Bulletin of Ukraine], 35, Article 1289 [in Ukrainian].
10. INTERPOL (2023). *INTERPOL and UNICEF sign cooperation agreement to address child sexual exploitation and abuse*. Retrieved from: <https://www.interpol.int/News-and-Events/News/2023/INTERPOL-and-UNICEF> [in English].

11. U.S. Immigration and Customs Enforcement (2024). *HSI, Europol Joint Operation generates 197 new leads on criminal buyers of child sex abuse material*. Retrieved from: <https://www.ice.gov/news/releases/hsi-europol-joint-operation> [in English].
12. Europol (2020). *Targeting child trafficking: 388 arrested across Europe*. Retrieved from: <https://www.europol.europa.eu/media-press/newsroom/news/targeting-child-trafficking> [in English].
13. Shepitko, V.Yu. (2021). *Kryminalistyka: Pidruchnyk [Forensics: Textbook]* (6th ed.). In Yure, 464 [in Ukrainian].
14. Zhuravel, V.A. (2020). *Vzaiemodiia slidchoho z operatyvnymy pidrozdilamy pry rozsliduvanni zlochyniv: Monohrafiia [Interaction of the investigator with operational units in the investigation of crimes: Monograph]*. National Academy of Internal Affairs, 238 [in Ukrainian].
15. Cabinet of Ministers of Ukraine (2023). *Derzhavna tsilova sotsialna prohrama protydii torhivli liudmy na period do 2025 roku [State target social program to combat human trafficking for the period until 2025]*, Resolution No. 564. *Ofitsiyni visnyk Ukrainy [Official Bulletin of Ukraine]*, 46, Article 2587 [in Ukrainian].

Дата надходження статті: 31.07.2025

Дата прийняття статті: 12.09.2025

Опубліковано: 27.10.2025

Creative Commons Attribution 4.0
International (CC BY 4.0)

